

Øjemed at afhjælpe Arbejdsløshed, vil det kunne være, om det kan paavises, at Arbejdet udtrykkeligt er besluttet af Hensyn til Arbejdsløsheden, idet man ellers overhovedet ikke havde tænkt sig at udføre det eller i hvert Fald først at gøre det senere hen. Som Regel bør Tilskud derfor ikke ydes til Arbejder, der allerede er i Gang eller hvis Iværksættelse er endelig besluttet før Tilskudslovens Forelæggelse. Ligeledes bør Tilskud ikke ydes, hvor Talen er om Arbejder, som nødvendigvis maa udføres, eller hvor det af samtlige foreliggende Omstændigheder fremgaar, at Arbejdsløshedens Afhjælpning kun kan have spillet en ganske secundær Rolle ved Kommunens Beslutning om Iværksættelsen af Arbejdet. Det er imidlertid næppe muligt paa Forhaand at give en udtømmende Opregning af de Forhold, som vil være at tage i Betragtning, naar Tilskudsydelsen skal holdes indenfor den ovenfor nævnte Grænse. Det, som det kommer an paa, er, at den Tilskud bevilgende Myndighed virkelig foretager den fornødne Undersøgelse i de enkelte Tilfælde, og denne Myndighed bør paa den anden Side være ret frit stillet i sin Bedømmelse af de i Betragtning kommende Forhold. Sagens rette Løsning vil derfor i saa høj Grad komme til at afhænge af den bevilgende Myndighed og dens Sammensætning, i hvilken Henseende Arbejdsudvalget maa anse et lille Udvalg paa ikke over 3 Medlemmer for at være det bedste, idet større Udvalg eller Nævn ikke egner sig til en hurtig og detailleret Undersøgelse af en større Mængde af Tilfælde. Man vil derfor ikke kunne anbefale at henlægge Tilskudsspørgsmaalet til Arbejdsløshedsfonden (Arbejdsnævnet) eller til Arbejdsudvalget, men skal henstille, at Sagen — ligesom ovenfor foreslaaet med Hensyn til Fordelingen af eventuelle Laan — lægges i Hænderne paa et Udvalg paa 3 Medlemmer, dog saaledes, at Tilskudenes Ydelse bliver at godkende af Socialministeren.

Tilskudene bør endvidere foreløbig begrænses til Arbejder, som kan afhjælpe Arbejdsløshed i Vinterhalvaaret 1925—26.

Idet den økonomiske Begrundelse af Tilskudsydelsen særlig maa søges i de besparede Understøttelser, vil det være rimeligt at sætte Tilskudet i Forhold til det Antal Arbejdsdage, som Arbejdet repræsenterer, og der bør som Hovedregel kun tages Hensyn til de Arbejdsdage, der falder i Vinterhalvaaret 1925—26. Arbejdsudvalget skal med Hensyn til Tilskudets Størrelse foreslaa, at Tilskudet sættes til et Beløb af indtil 3 Kr. pr. Arbejdsdag. Ligesom Udvalget efter Omstændighederne maa kunne bevilge et mindre Tilskud end 3 Kr. pr. Arbejdsdag, bør det paa den anden Side ikke være ufravigelig bundet til ikke at overskride dette Beløb, idet man vil finde det rimeligt, om Tilskudet kunde forøges noget, saafremt der indirekte, gennem de anvendte Materialier, afhjælpes Arbejdsløshed, eller saafremt andre særlige Forhold gør det ønskeligt at forhøje Tilskudene noget.

Arbejdsudvalget foreslaar, at der foreløbig for Vinterhalvaaret 1925—26 stilles en Bevilling paa 2 Mill. Kr. til Socialministerens Raadighed til Udredelse af Stats-tilskud til kommunale Arbejder i Overensstemmelse med foranstaaende.

Sluttelig bemærkes, at man vil anse det for rigtigst, at det bliver samme Udvalg, som faar Indstillingsret, henholdsvis med Hensyn til Fordelingen af eventuelle Laan og med Hensyn til Ydelsen af Tilskud, idet der bør være en nøje Vekselvirkning mellem disse to Former for Støtte til de kommunale Arbejdsløshedsarbejder.

Medlem af Arbejdsudvalget *Hauch* er absolut imod, at der stedse fortsættes med Ydelse af Statstilskud til Arbejds løn ved Gennemførelsen af kommunale Arbejder.